

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:
1. Датум и орган који је именовао комисију: 25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:
3. др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица др Маја Грабић, професор струковних студија, енглески језик, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица Љиљана Шарковић, Стручни сарадник -педагог у ПУ „Пчелица“, Сремска Митровица
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:
1. Име, име једног родитеља, презиме: Снежана, Бранислав, Пјевац
2. Датум рођења, општина, Република: 26.08.1982. Сремска Митровица, Р. Србија
3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм: Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

МОДЕЛИ УНАПРЕЂЕЊА САРАДЊЕ ИЗМЕЂУ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ И РОДИТЕЉА У РУРАЛНОЈ СРЕДИНИ НАКОН ПРОМЕНЕ ВАСПИТАЧА

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести структуру и кратак садржај завршног рада, начин приказивања резултата, прилоге (ако их рад садржи), укупан број страница и сл.

Мастер рад кандидата Снежане Пјевац је обима 50 страна. Рад има 5 графикана, једну фотографију, литературу (22), Прилог. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа поглавља: Увод, Значај теме у савременом предшколском васпитању, Теоријски оквир истраживања, Методолошки оквир истраживања, Резултати истраживања и дискусија, Промене у пракси, Закључна разматрања, Литература, Прилози.

Теоријски оквир истраживања заснива се на савременим схватањима партнерства породице и предшколске установе као основе квалитетног васпитно-образовног рада. Посебна пажња посвећена је сарадњи са родитељима као динамичном процесу који се заснива на међусобном поверењу, отвореној комуникацији и заједничкој одговорности за развој детета. Полази се од модела партнерства Епстајна (Epstein, 2013) као и од домаћих аутора који истичу значај узајамног уважавања и професионалних компетенција васпитача за успостављање квалитетних односа са породицом. Анализира се улога поверења као темеља успешне сарадње, посебно у условима промене васпитача, која представља транзициони процес за децу, родитеље и васпитаче. Разматрају се и специфичности руралне средине, коју одликују блиски социјални односи и снажна повезаност локалне заједнице, што истовремено представља ресурс и изазов за развој партнерства. Ова теоријска полазишта пружају основу за разумевање резултата истраживања и сагледавање могућности за унапређење сарадње између предшколске установе и породице након промене васпитача.

Методолошки оквир истраживања заснива се на квалитативном приступу са елементима акционог истраживања, усмереном на разумевање и унапређење сарадње са родитељима након промене васпитача у руралној средини. Циљ истраживања био је испитивање могућности развоја партнерских односа кроз оснаживање комуникације, поверења и активног учешћа родитеља. Истраживање је реализовано у једној васпитној групи у руралној средини (ПУ "Пчелица", Сремска Митровица) Подаци су прикупљени применом полуструктурисаног интервјуа, анкете за родитеље, посматрања са учешћем, евалуационих листова након реализованих радионица и анализом педагошке документације. Квалитативни подаци анализирани су методом тематске анализе, док су квантитативни приказани дескриптивном статистиком.

Резултати истраживања, добијени применом анкете за родитеље, евалуационих листова, полуструктурираних интервјуа и посматрања са учешћем, указују на висок ниво задовољства родитеља сарадњом са предшколском установом након промене васпитача. Интеграција квантитативних и квалитативних података омогућила је свеобухватан увид у искуства родитеља, њихову перцепцију квалитета сарадње и могућности за њено унапређење. У области информисаности и комуникације, већина родитеља сматра да добија благовремене и јасне информације о раду групе, као и да је комуникација са васпитачем отворена, доступна и заснована на међусобном поверењу. Родитељи истичу да се осећају слободно да постављају питања и изнесу своје мишљење, што указује на висок степен транспарентности и развијене партнерске комуникације. Резултати који се односе на сарадњу породице и вртића показују да се родитељи осећају уважено, прихваћено и подстакнуто да учествују у активностима групе. Већина испитаника сматра да се њихово мишљење уважава и да имају могућност активног укључивања у васпитно-образовни процес, што доприноси јачању партнерских односа између породице и установе. У погледу промене васпитача, резултати показују да ова промена није имала негативан утицај на већину деце. Иако је код мањег броја родитеља уочена неодлучност, она се може повезати са уобичајеним периодом адаптације. Ови налази указују да су примењени облици сарадње допринели успешној транзицији и постепеном успостављању поверења између родитеља, деце и новог васпитача. Евалуација реализованих радионица показала је висок степен задовољства

њиховом организацијом, корисношћу, јасноћом и могућностима за активно учешће. Посебно је уочено да је са сваком наредном радионицом растао број родитеља и деце који су се укључивали у активности, што указује на постепено јачање поверења и развој сарадње. Значајан налаз представља и укључивање деце која не похађају вртић, што говори о позитивном утицају активности на локалну заједницу. Квалитативна анализа потврђује резултате квантитативног дела истраживања. Родитељи као најзначајније вредности издвајају позитивну атмосферу, квалитетну комуникацију, посвећеност и креативност васпитача, као и добробит детета, која се огледа у задовољству, сигурности и радој жељи детета да долази у вртић. Као могућности за даље унапређење сарадње наводе већи број заједничких активности, дуже трајање радионица и укључивање већег броја родитеља и деце. Резултати истраживања потврђују да су осмишљени *модел* сарадње допринели јачању партнерских односа између породице и предшколске установе, успешном превазилажењу периода након промене васпитача и стварању подстицајног окружења усмереног на добробит детета.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада. Комисија закључује да је литература адекватног обима, и одговара проблематици која је разматрана у мастер раду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ МАСТЕР РАДА:

Навести да ли је завршни рад урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме, да ли садржи све битне елементе, посебно истаћи у чему је стручни допринос завршног рада, издвојити недостатке (ако их рад има)

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Резултати спроведеног истраживања указују на значајне промене у васпитно-образовној пракси предшколске установе, пре свега у домену сарадње са родитељима након промене васпитача у руралној средини. Полазећи од почетних изазова који су се манифестовали кроз резервисаност родитеља, смањену иницијативу за комуникацију, поређење са претходним васпитачем и присутну несигурност у новоуспостављеном односу, развијен је систематски и фазно структуриран приступ унапређењу сарадње. Једна од најзначајнијих промена у пракси односи се на трансформацију комуникације из формалног, повремених и једносмерног информисања у континуирану, отворену и двосмерну интеракцију. Уместо искључиво информативног приступа, успостављена је свакодневна комуникациона пракса заснована на доступности васпитача, правовременом размењивању информација и активном слушању родитеља. Ова промена допринела је постепеном јачању међусобног поверења и смањењу емоционалне дистанце између породице и установе. Посебно значајну улогу у трансформацији праксе имале су заједничке радионице са родитељима и децом, које су представљале централни облик партиципативног рада. Кроз ове активности родитељи су постали активни учесници васпитно-образовног процеса, што је допринело развоју осећаја припадности, повећању укључености и јачању партнерских односа. Интерактивни карактер радионица омогућио је непосредно заједничко искуство, које се показало као кључно у изградњи поверења и позитивне емоционалне климе. Поред формалних облика сарадње, унапређени су и неформални облици комуникације, који су имали значајну улогу у успостављању спонтаних, аутентичних и свакодневних односа између васпитача и родитеља. Неформални разговори при доласку и одласку деце допринели су бољем разумевању породичних околности, већој отворености родитеља и јачању међусобног уважавања. Истовремено, укључивање шире локалне заједнице проширило је оквир сарадње изван институције и допринело њеној видљивости и друштвеној препознатљивости. Стручни допринос овог Мастер рада огледа се у развоју ауторског, фазно структурираног модела унапређења сарадње између породице и предшколске установе у условима промене васпитача. Модел обухвата пет међусобно повезаних фаза: иницијалну стабилизацију односа, успостављање поверења, активно укључивање родитеља, проширивање сарадње на заједницу и фазу одрживости и континуираног развоја. Његова посебна вредност огледа се у практичној применљивости и прилагодљивости специфичностима руралног контекста. Истраживање показује да се квалитет сарадње не може успоставити тренутно, већ се гради поступно, кроз континуирану комуникацију, професионалну рефлексiju и уважавање перспектива родитеља. На тај начин, овај рад доприноси унапређењу разумевања партнерства између породице и установе и пружа конкретан модел који може бити примењен у сличним педагошким ситуацијама.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Маја Грабић, проф.

Љиљана Шарковић